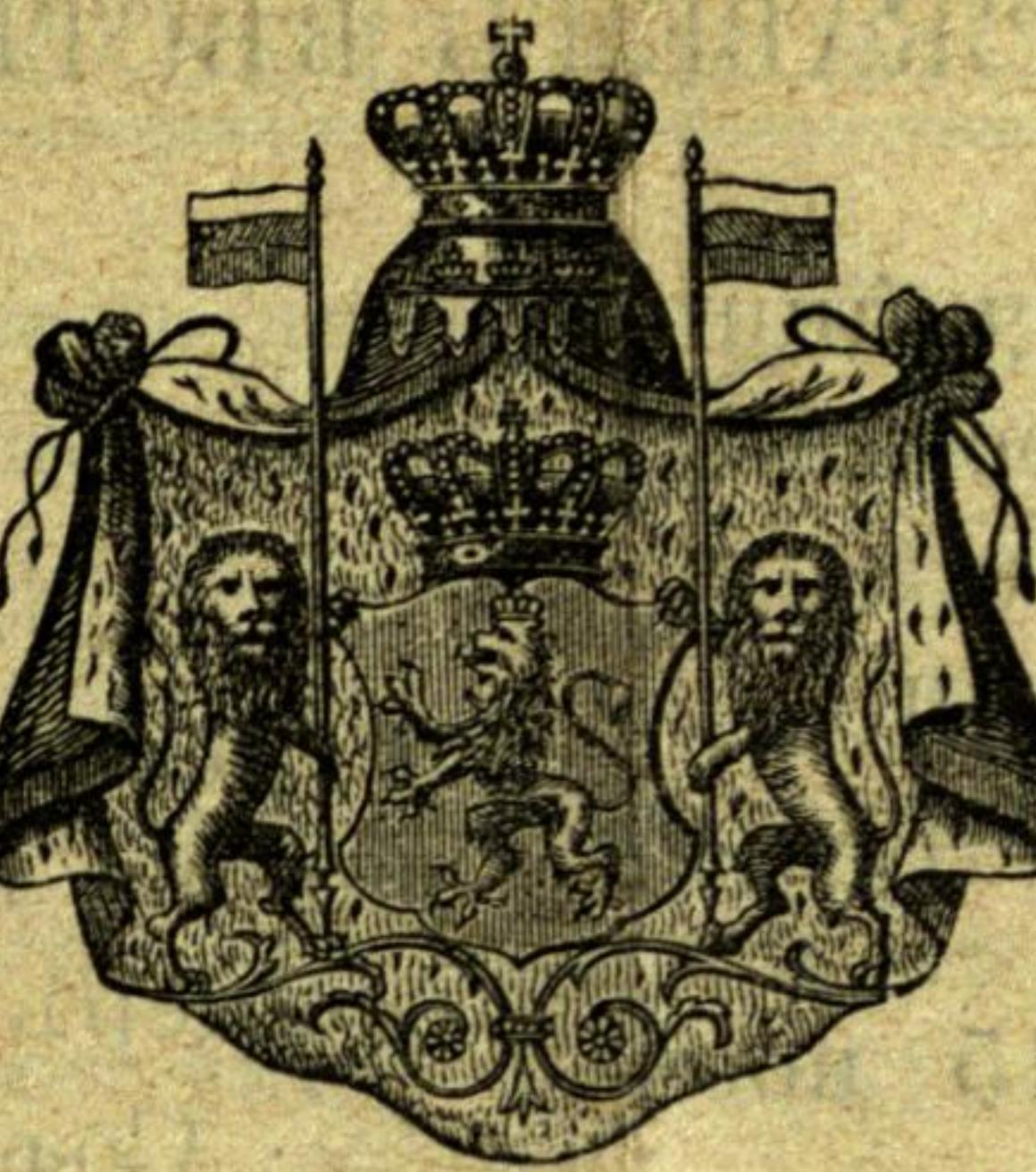

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСНИКЪ

излиза

за сега три пъти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢСНИКЪ“

за въ Княжеството е 16 л. за повътър съ прибавление на пощенските разноски.

за всякачи публикации

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{8}$ е. 30

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ ВѢСНИКЪ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФИЯ. събота 4 декември 1882.

БРОЙ 139.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Извѣстия отъ Двора на Него Височество

На 26 ноември Г-нъ Военний Министръ, Генералъ Каулбарсъ биде приетъ на аудиенция за докладъ; има честъта да бѫде приетъ отъ Него Височество въ аудиенция съветника при Министерството на Финансите Г. Кене.

Г-нъ Министръ-Президентъ и Министръ на Вътрѣшните Работи Генералъ Соболевъ има честъта да представи на Него Височество Н. С. Князъ Хилкова.

По случай празника на ордена Св. Георгий Господаръ благоволи да отправи флигелъ-адъютанта Си Г-на Барона Корвина за да поздрави Г-на Генерала Соболева, като кавалеръ на рѣченният орденъ. Него Височество благоволи тоже да отправи Г-на флигелъ-адъютанта Барона Корвина за да присъствува отъ Негова страна на погребението на покойният Минчевъ, поручикъ отъ I-та батерия.

На 27 ноември Министръ на Правосѫдието Г-нъ Грековъ, управляющи Министерството на Общите Сгради Г. Генералъ Соболевъ и управляющи Министерството на Външните Дѣла Г-нъ Д-ръ Стоиловъ представихъ се на редовна аудиенция за докладъ.

Имахъ честъта да бѫдѫтъ приети на аудиенция отъ Него Височество, Главният Секретаръ при Министерството на Вътрѣшните Работи Г. Д. Агура и Г. Чокоевъ, Главният Секретаръ при Министерството на Външните Работи и Исповѣданіята.

На 28 ноември Г-нъ Военний Министръ Генералъ Каулбарсъ и Г. Министръ на Вътрѣшните Работи Генералъ Соболевъ представихъ се на аудиенция за докладъ.

Има честъта да бѫде приетъ въ аудиенция отъ Него Височество Италианский Дипломатический Агентъ Г. де Мартино.

Капитанитъ отъ Румелийската милиция Гг. Минко и Якобсонъ имахъ честъта да се представятъ на Него Височество.

Имахъ честъта да бѫдѫтъ тоже приети отъ Него Височество Г. капитанъ Ивановъ и Софийски градоначалникъ Г. Карновичъ.

На 29 ноември Него Височество благоволи да приеме въ аудиенция Сръбский Дипломатический Агентъ, Г. Груичъ и Г. Буфидисъ, управляющи Еленското Дипломатическо Агентство.

На 30 ноември имахъ честъта да се представятъ на Него Височество Г. Военний Министръ Генералъ Каулбарсъ, Началника на Западният Отдѣлъ Г-нъ полковникъ Логиновъ, Г. подполковникъ Станицкий, Г. Маиоръ Гурский, Г. капитанъ Рихардъ, Г. капитанъ Модель, Г. поручикъ Бахчевановъ, Г. подпоручикъ Михайлowski и Г. Кониткинъ, завѣдующи военно-инженерната частъ.

По Министерството на Правосѫдието.

УКАЗЪ

№ 836.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Споредъ доклада на Нашътъ Министръ на Правосѫдието отъ 2 декември 1882 год. подъ №. 162,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да назначимъ подпредсѣдателъ на Софийския апелативенъ съдъ Георгия Неновича за членъ на Върховният Кассационенъ съдъ на място вакантно.

II. Да назначимъ помощникъ прокурора при Софийския апелативенъ съдъ Пантелей Кисимова за членъ на Върховният Кассационенъ съдъ на място вакантно.

III. Испълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашътъ Министръ на Правосѫдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 2 декември 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосѫдието: Д. Грековъ.

ПРИКАЗЪ

№ 93.

Назначава се Димитъръ Михайловъ, за и. д. главенъ секретаръ въ Министерството на Правосѫдието отъ 17-и ноември т. г. отъ когато е почналъ да испълнява тъзи длъжностъ.

София, 30 ноември 1882 година.

Подписалъ: Министръ на Правосѫдието Д. Грековъ.

По Военното Вѣдомство.

УКАЗЪ

№. 132.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министръ на Войнната представено Намъ съ докладътъ му отъ 30 октомври 1882 год. подъ №. 192,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се открие въ гр. Шуменъ 3-та подвижна оръжейна занаятчийница, съгласно утвърденитетъ отъ Насъ штатове съ указъ отъ 19 януари подъ №. 10, а също и утвърденния докладъ на Военния Министръ подъ №. 88, отъ текущата година.

II. Потребните разноски за казанната занаятчийница въ текушата година да се земат изъ общите остатъци отъ сегашния бюджетъ на военното вѣдомство; а за напрѣдъ да се внесе въ подлежащите сметни отдѣли.

III. Нашътъ Министъ на Войната се натоварва съ испълнението на настоящия указъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 15 ноември 1882 година.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ

Приподписалъ: Военниятъ Министъ отъ Генералния Штабъ
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

УКАЗЪ

№ 135.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля
Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъ на Войната представено Намъ съ докладътъ му отъ 13 тек. ноември подъ №. 194,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се предадатъ въ вѣдението на Софийскиятъ градоначалникъ изъ Софийския съставъ на драгунския корпусъ 1 фельдфебель, 6 сержанта, 12 капрали и 96 драгуна и съ това число да се умали штата на драгунския корпусъ отъ военното вѣдомство.

II. На отчислените хора да се предаде вооружението и обмундированието, а тъй сѫщо кредита за съдържание до 1 януари 1883 г. и за напрѣдъ кредитъ въ Военното Министерство да не се измалява.

III. Испълнението на настоящия указъ се възлага на Нашътъ Министъ на Войната.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 27 ноември 1882 год.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ: Военниятъ Министъ отъ Генералния Штабъ
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

Негово Височество въ г. София на 30 ноември 1882 год. изволи да издае следующий

ПРИКАЗЪ

№ 137.

Опредѣлява се на служба: Волнупрактикующая докторъ Любеновъ лѣкаръ въ Кюстендилската №. 2 дружина.

Уволнява се отъ служба по прошение: Лѣкаръ на Орханийската №. 11 дружина докторъ Чобановъ.

София, 19 ноември 1882 година.

Подписалъ: Военниятъ Министъ отъ Генералния Штабъ
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

Негово Височество въ г. София на 30 ноември изволи да издае следующий

ПРИКАЗЪ

№ 138.

Опредѣлява се на служба съ производство въ подпоручици: Съвршивши курса на Одеското пѣхотно юнкерско училище и уволнението отъ Императорската Русска служба подпоручикъ Николовъ, като се зачисли въ Берковската №. 9 дружина съ старшинство отъ 30 августъ 1882 година.

Подписалъ: Военниятъ Министъ отъ Генералния Штабъ
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

ПРИКАЗЪ

№ 239.

Негово Височество въ внимание за отлично осърдната и ревностна служба на Флигель адютанта поручика Маринова на 26 ноември блаоволи да пожалова на този офицеръ сребърна медаль съ надпись „за заслуга“.

София, 27 ноември 1882 година.

Подписалъ: Военниятъ Министъ отъ Генералния Штабъ
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

НЕОФФИЦИЯЛЕНЪ АЛЬ.

Отъ Държавния Съвѣтъ.

Рѣшенія.

Засѣданіе XCIII отъ 9 Юлия т. г.

Прѣдмѣти:

1. Прошението на Т. Владовъ, за да се купи къщата му отъ правителството. Т. Владовъ въ заявлението си казва, че като се научилъ, че Държавниятъ Съвѣтъ търси да купи нѣкое здание въ Столицата за помѣщение, предлага за тая цѣль своя новопостроенъ домъ, като сгоденъ и въ сѫщото врѣме постройката му твърдѣ здрава. Послѣдната цѣна, която той иска за тия домъ, е десетъ хиледи лири турски. Г. Владовъ моли Съвѣта да му съобщи рѣшението си по това негово заявление.

Съвѣтъ, като взе прѣдъ видъ, че му е предложена покупката на г. Хаджиеновия домъ и че дѣлото по тая покупка е предадено за изучаванье на финансово-икономическата секция, единогласно прие:

Прошението на Т. Владовъ да се възложи за предварително изучаванѣ на финансово-икономическата секция.

2. Отпущаньето помощь на мюслюманското население въ Плѣвенъ за поправяне на училищата му. По поводъ на това инспекторътъ на Плѣвенския учебенъ окрѣгъ, като прѣпратилъ едно прошение отъ мюслюманското население на г. Плѣвенъ, съобщилъ въ Министерството на Просвѣщението, че зданията, въ които сега се учатъ мюслюманските дѣца и отъ двата пола, никакъ не отговаряле на назначението си и се усъщала необходимость въ поправянето имъ, което рѣченото население не било въ състояние да извърши. Министъръ на Просвѣщението, като взелъ въ внимание рѣчената просба и ходатайството на училищния инспекторъ, съ отношението си отъ 9 Юлия т. г. подъ №. 1677 моли Държавния Съвѣтъ да му съобщи мнѣнието си за отпущаньето едноврѣменна помощъ отъ 300 лева за рѣчената цѣлъ.

Съвѣтъ, като взе прѣдъ видъ отъ една страна разорението на мюслюманското население въ Плѣвенъ прѣзъ послѣдната война и незначителността на исканата сума отъ друга, единогласно рѣши:

Да се даде едноврѣменна помощъ отъ триста лева за поправяне мюслюманските училищни здания въ Плѣвенъ.

3. Наеманьето къщата на Т. Владовъ за помѣщение на Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията. Г. Министъ на Външнитѣ Дѣла съ отношението си отъ 8 Юлия т. г. подъ №. 1888 увѣдомява Съвѣта, че е наелъ за помѣщение на рѣченото Министерство за дѣвъ години дома на Т. Владовъ и се задължилъ да прѣдплати всички наемъ за първата година, а за втората да се прѣдплаща само всѣко шестомѣсячие. Той проси да му се разрѣши отпущаньето на 6000 лева по ст. 10 § 8 отъ текущия бюджетъ на Министерството на Външнитѣ Дѣла.

Съвѣтъ, като взе прѣдъ видъ, че Министерството на Външнитѣ Дѣла има свое помѣщение, прие:

Да се помогне Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията да объясни причинитѣ, които сѫ го накарале да търси ново помѣщение за себе си.

4. Прошението отъ жителътъ на г. Враца, относително правилата за строене частни здания. Просителътъ казватъ, че законите, колкото сѫ полезни, когато сѫ приспособени съгласно съ нуждите и състоянието на населението, толкова повече сѫ вредителни, когато тѣзи закони не отговарятъ на своето назначение. Слѣдъ това тѣ се спиратъ върху правилата за строене частни здания въ градовете на Княжеството (виж. бр. 59 и 60 на „Държ. Вѣстн.“ отъ 19 и 22 Августъ 1881 год.) и казватъ, че съ тѣзи правила градове второ и третъстепенни, въ които е съвршенно ново и що регулирането на улиците, никакъ не могатъ се съобрази: а) защото простран-

ствата имъ сѫ толкова ограничени, щото безъ да се правятъ нѣкакви кѫщи, едва ли ще бѫдатъ достаточни да се трасиратъ само улиците съ прѣписаната отъ правилата широчина; б) ако ли място-положението на нѣкои градове прѣставя възможностъ съ пространството си да се прокаратъ широки улици, необходимо е да се отчуждатъ толкова частни здания и пространства, които общинските управления не съ сегашните си осъждни среѣства, но ако би се умножиле 10 пъти повече доходите имъ, пакъ не би биле въ състояние да заплатятъ частните имоти нито слѣдъ нѣколко десетки години; в) че споредъ сегашното икономическо състояние на населението, правилата задължаватъ частните лица да строятъ каменни и кирпични здания, каквито и най-стигновите жители едвамъ ли сѫ въ състояние да направятъ. Въ особенность поради последното обстоятелство просителътъ казватъ, че почти всичките граждани въ града трѣбва да се осаждатъ на бездомство и да нѣматъ покривъ, гдѣто да подслонятъ членътъ си, ако рѣчените правила не се измѣнятъ и буквалното имъ приложение си остане обезателно, както за сега настояватъ най строго участковите инженери. Като признаватъ необходимостта, ползата и удобствата отъ благоустройството на градовете, просителътъ изсказватъ мнѣние, че това би могло да се постигне и по-лесно и бѣже, а въ сѫщото време съ по-малки жертви за общинските управления и частните домовладѣлци, ако построяваньето на зданията се извърши споредъ плановете, които по инициативата на общинските управления, сѫ снѣти отъ инженери и утвърдени отъ надлѣжната власт прѣди издаваньето на рѣчените правила. Най сѣтнѣ просителътъ моли сѫдъ Държавния Съветъ да одобри това тѣхно мнѣние и да имъ разрѣши така да строятъ зданията си, като сѫщеврѣменно се распореди, щото и правилата за строене частни здания да се прѣработятъ и направятъ приложими споредъ икономическото състояние на страната.

Съвѣтътъ, като уважи нѣкои отъ горѣприведените мотиви, които затрудняватъ строението на частни здания въ градъ Враца, рѣши:

Прошението на Врачанските граждани да се испроводи на благоустройството въ Министерството на Общите Сгради, Земедѣлието и Търговията.

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

изработенъ въ Министерството на Правосъдието подъ редакцията на бившия Министъ на Правосъдието Теохарова.

СЪДЕБНИ ЗАКОНИ.

УГЛАВНО СЪДОПРОИЗВОДСТВО.

(Продължение отъ брой 138).

602. Слѣдъ като свидѣтельъ изложи показанията си, представителътъ на сѫда предоставя на страните да предлагатъ на свидѣтеля питания по всичките предмети, които всѣка отъ тѣхъ признае за нуждно да се изяснятъ.

603. Въпросите се предлагатъ на свидѣтеля по-на-прѣдъ отъ тая страна, по показваньето на която той е билъ призванъ за распитване, и послѣ отъ противната страна.

604. Всѣка страна има право да предлага на свидѣтеля въпроси не само за това, което е той видѣлъ или чулъ, но още и за тия обстоятелства, които доказватъ, че той не е можалъ нито да види, нито да чуе това щото показва, или поне не е можалъ да види и да чуе така, както свидѣтелствува за него.

605. Свидѣтельъ не може да се отрече отъ да дава отговори на въпросите, които клонятъ да откриятъ противорѣчия въ неговите показания или несъобразността имъ съ извѣстните обстоятелства или пакъ съ показанията на другите свидѣтели; но той не е обязанъ да отговаря на въпроси, които уличаватъ него сѫщия въ каквото и да е престъпление.

606. Всѣка страна може да предложи на свидѣтеля повторни въпроси за да се разяснятъ отговорите, които сѫ дадени на въпросите отъ противната страна.

607. Ако отъ отговорите на предложените отъ страните въпроси предметътъ на показанието се не обяснява напълно, то представителътъ или членовете на сѫда, съ разрешение отъ представителя, могатъ да предложатъ на свидѣтеля допълнителни въпроси.

608. На всѣкой свидѣтель се предявяватъ веществените и писменни доказателства, които се относятъ до предмета на неговото показание.

609. Всѣкой свидѣтель може да бѫде изново распитанъ, въ присъствието на другите свидѣтели, или да се тури съ тѣхъ очи съ очи, но безъ повторяне на клѣтвата.

610. Распитанието свидѣтели не могатъ да се оттеглятъ отъ засѣдането, докъто се не свърши съдебното слѣдствие, безъ разрешение отъ представителя на сѫда.

611. Представителътъ на сѫда дава разрешение на свидѣтелей да се оттеглятъ отъ сѫда не иначе, освѣнъ като представи молбата имъ за това на страните, на които се не възброява въ този случай да молятъ да се предложатъ на свидѣтелей още нѣкои питания.

612. Ако се види за нуждно да се оттегли подсѫдимиятъ изъ присъствието докъде се распита нѣкой, или пакъ защото е произвелъ буйство или шумъ, то, слѣдъ завръщането му въ стаята на засѣдането, представителътъ на сѫда е длѣженъ да му съобщи съ точностъ всичко, което е станало въ неговото отсътствие.

613. Преводачъ и тѣлковницъ, които се призоваватъ при съдебното слѣдствие, привождатъ се подъ клѣтва по сѫщия редъ, както и свидѣтелей, че щатъ да предаватъ вѣрно питанията и отговорите, които ще се обясняватъ чрезъ тѣхъ.

614. Преводачъ и тѣлковникъ, докъде още не е приелъ клѣтва, може да се отвожда както отъ подсѫдимиятъ, така и отъ прокурорите или частните обвинители. Определението за основателността на отвождането се предоставя на усмърѣнието на сѫда.

615. Ако подсѫдимиятъ е нѣмъ, но знае да пише, то показанията и обясненията си той излага писмено: ако ли пакъ е глухъ, но знае да пише, то въпросите и забѣлѣжките предлагатъ му се писмено. И въ единий и въ другий случай написаното се прочита.

616. Слѣдъ като се разгледатъ и провѣрятъ въ съдебното засѣдание всичките събрани по дѣлото доказателства, никои отъ страните нѣма право да привожда нови доказателства, но ако признае за необходимо да представи до дѣлото новооткрито доказателство, то обявява за това предварително на сѫда.

617. По новото доказателство, представено отъ коя и да е страна, сѫдътъ е длѣженъ да даде на противната страна възможностъ да се приготви за състязание. Въ този случай отъ сѫда зависи, възъ основание на 551 статия, да отложи свършването на съдебното слѣдствие.

ГЛАВА ОСМА.

За заключителните прѣния по съдебното слѣдствие

618. Съдебното слѣдствие се свърши съ прѣнието по сѫществото на разгледаните и провѣрени доказателства.

619. Заключителните прѣния състоятъ:

1) отъ обвинителната рѣч на прокурора или на частния обвинител;

2) отъ обясненията на гражданския ищещъ по дѣлото, и

3) отъ защитителната рѣч на защитника, или отъ обясненията на самия подсѫдимъ.

620. Прокурорътъ въ обвинителната рѣч излага: сѫществените обстоятелства на обвинението, въ този видъ, въ какъвътъ тѣ се представятъ въ съдебното слѣдствие, и своето заключение за свойството и степента на вината на подсѫдимия, а така сѫщо и за наказанието на което той подлежи, споредъ закона.

621. Прокурорътъ въ обвинителната рѣч не трѣбва да представя дѣлото въ едностраненъ видъ, като извлича изъ него само обстоятелствата, които уличаватъ подсѫдимия, нито да преувеличава значението на находящите се въ дѣлото доказателства и улики, или възможността на разгледваемото престъпление.

622. Ако прокурорътъ нахожда оправданията на подсѫдимия за уважителни, той е обязанъ, като не поддържа обвинителниятъ актъ, който е опроверганъ отъ съдебното слѣдствие, да заяви за това на сѫда по съвѣсть.

623. По дѣлата, които могатъ да се прекратяватъ съ примиряванье на страните, частниятъ обвинителъ представя на съда, ако признае за нуждно, такива обяснения, каквито се възлагатъ отъ закона, на прокурора.

624. Гражданскиятъ ищецъ може да обяснява и да доказва всичките ония дѣйствия и обстоятелства, на които отъ признаването и опредѣляването зависятъ неговите искания, но той не трѣбва да се коснува до угловната отговорност на подсѫдимия.

625. Защитникътъ на подсѫдимия обяснява въ защитителната рѣч всичките обстоятелства и доводи, съ които се опровергава или ослабва приведеното противъ подсѫдимия обвинение.

626. Защитникътъ на подсѫдимия не трѣбва да се простира до предмѣтите, които не иматъ никакво отношение къмъ дѣлото, нито да си позволява да наруши погребното уважане къмъ вѣрата, закона и установените власти, нито да употребява оскѣрбителни изрежения за личността на когото и да е.

627. И самитъ подсѫдими сѫ дѣлъни да пазятъ, които се защищаватъ, тия сѫщите правила, които сѫ постановени за тѣхните защитници.

628. Слѣдъ като се изложи защитата на подсѫдимия или на неговия защитникъ, както прокурорътъ или частниятъ обвинителъ, така и гражданскиятъ ищецъ, могатъ да представляватъ възраженията си, но въ всѣкой случай правото на послѣдната дума принадлежи на подсѫдимия или на неговия защитникъ.

629. Слѣдъ окончателните обяснения на защитника, предсѣдателътъ на съда пита сѫщия подсѫдимъ да ли може и той да представи още нещо за своето оправдание, и, въ случай на отрицателенъ отговоръ, обявява прѣниятата на страните за прекратени.

ГЛАВА ДЕВЕТА.

За редътъ на постановяването и обявяването на пресѫдите.

ОТДѢЛЕНИЕ ПЪРВО.

Постановяване въпросите за рѣшаването на дѣлото.

630. Слѣдъ свършването на съдебното слѣдствие и на заключителните прѣни, съдътъ пристъпя за постановяване на въпросите, които подлежатъ на разрешение.

631. За основание на въпросите по сѫществото на дѣлото трѣбва да служатъ не само доводите на обвинителниятъ актъ, но така сѫщо съдебното слѣдствие и заключителните прѣни, въ това, което тѣ развиватъ, допълняватъ или измѣняватъ тия доводи.

632. За престъпно дѣяние, което е непредвидено въ обвинителниятъ актъ, но е открито при съдебното слѣдствие, въпроси се не постановяватъ, ако то, споредъ закона, се подвърга на по-строго наказание, отъ колкото на дѣянието, за което е въ сѫщия актъ опредѣлено.

633. Въ показаниетъ у горната статия случаи, дѣлото се препраща изново за предварително слѣдствие, ако се види за потрѣбно, и за съставяне на обвинителенъ актъ по всичките престъпни дѣйствия на подсѫдимия.

634. Подиръ главниятъ въпросъ: виновенъ ли е подсѫдимия въ това престъпно дѣяние, което съставя предмета на обвинението, постановяватъ се частни въпроси за такива обстоятелства, които особно уголѣмяватъ или смаляватъ стъпенъта на виновността.

635. Ако събитието на престъплението не се е извършило напълно, то се постановява въпросъ за стъпенъта на привождането въ дѣйствие злото намѣрене.

636. Ако въ злодѣянието или престъплението сѫ участували нѣколко лица, то за стъпенъта на участието на всѣко отъ тѣхъ се постановява отдельенъ въпросъ.

637. За подсѫдимиятъ, който, когато е извършилъ престъплението, е ималъ не по-малко отъ седемнадесетъ години, во всѣкой случай се постановява въпросъ: дѣйствува ли е той съ пълно разумѣване.

638. Постановенитъ отъ съда въпроси се излагатъ писмено, прочитатъ се гласно и се поправятъ или допълнятъ съ тия отъ страните забѣлѣжки, които съдътъ признае за уважителни.

639. Съдътъ неможе да откаже на подсѫдимия за постановяване на въпроса за една отъ причините, по които или стореното се не вмѣнява въ вина, или пакъ наказанието се смалява или съвсѣмъ се отмѣнява, ако тая причина принадлежи къмъ тия, които сѫ исказани въ закона.

640. Окончателно постановенитъ въпроси се излагатъ въ въпросниятъ листъ, който се подписва отъ всичките членове на съда.

ОТДѢЛЕНИЕ ВТОРО.

Постановяване на пресѫдите.

641. Слѣдъ като постанови въпросите, съдътъ влѣзва въ съвѣщателната стая за да ги обсѫди; при обсѫждането не могатъ да присъствуватъ нито прокурорътъ, нито участвующите въ дѣлото лица.

642. Съдииятъ сѫ дѣлъни да опредѣлятъ вината или невинността на подсѫдимия по своето вжтрѣшно убѣждение, основано въвъ съвокупното обсѫждане на всичките обстоятелства на дѣлото.

643. Подиръ предварителното съвѣщание, предсѣдателътъ на съда по всѣкой въпросъ събира гласовете на присъствующите, като почнува отъ по-младшия членъ, и най-послѣ обявява своето собствено мнѣние.

644. Слѣдъ като събере гласовете по всичките въпроси, предсѣдателътъ обявява подтвърдителните и отрицателните отговори, и прави въвъ въпросниятъ листъ писменни забѣлѣжки, какъ е разрешенъ всѣкой въпросъ и споредъ мнѣнието на кои именно сѫдии.

645. Кога гласовете се раздѣлятъ на двѣ или повече мнѣнія, за основание на рѣшението се приема това мнѣніе, което съединява въ себе си най-много гласове; кога гласовете сѫ равни, отдава се предпочтение на мнѣнието, което е прието отъ предсѣдателя на съда, а ако мнѣнието сѫ се така раздѣлили, щото гласътъ на предсѣдателя не може да даде надтегване, — то отъ равносилните по числото на гласовете мнѣніе, което е по сънходително къмъ участъта на подсѫдимия.

646. Съдътъ трѣбва да се рѣководи отъ правилото, което е постановено въ горната статия, както при рѣшаването на всѣкой въпросъ отдельно, така и при окончателниятъ изводъ на заключението по дѣлото.

647. Съдътъ постановява пресѫда:

1) или за оправданието на подсѫдимия, кога дѣянието, за което се е той обвинявалъ, се признае за недоказано, не подлежащо на вмѣнение по законни причини, или незапретено отъ законите подъ страхъ на наказание;

2) или за освобождаването на подсѫдимия отъ съда, кога престъпното негово дѣяние се покрива съ давностъ, съ манифестъ за помилване или съ друга законна причина за прекратяване на дѣлото, и

3) или пѣкъ, най-посли, за наказание на подсѫдимия, кога той се изобличава въ такова престъпно дѣяние, което му се вмѣнява въ вина и отъ отговорността той неможе да бѫде освободенъ.

648. Кога опредѣлява наказанието въвъ основание на законите, на съда се предоставя право, споредъ обстоятелствата, да умалява вината на подсѫдимия, да смягчава наказанието една или двѣ степени, като прехожда при това и къмъ по-близното до по-долниятъ редъ наказание, ако въ по-горниятъ, споредъ наказателниятъ законъ, нѣма по-долня стъпенъ отъ назначената въ закона за престъпното дѣяние на подсѫдимия.

649. Въ извѣнрѣдни случаи, кога се представятъ особни уважения за улегчаване участъта на подсѫдимия, дозволява се на съда да ходатайствува предъ Негово Височество Князъ, чрезъ Министъра на Правосѫдието, за смягчаване на наказанието въ размѣръ, който излѣзва изъ предѣлитъ на съдебната властъ, или даже за помилование на подсѫдимия, който е въвлеченъ въ престъплението по нещастно за него стечението на обстоятелствата.

650. Освѣнъ разрешаването на въпросите за виновността и за наказанието, съдътъ прави постановления и за другите последствия на злодѣянието или на престъплението и на съдебното за него производство, като:

1) за добититѣ чрезъ престѫпното дѣяніе вещи;
 2) за възнаграждението за загубитѣ, които сѫ станжли
 на едната или на другата страна, и
 3) за исплащаньето на сѫдебнитѣ разноски.

651. Добититѣ чрезъ престѫпното дѣяніе вещи се връщатъ на ступанина имъ, макаръ и да не е той предявявалъ никакъвъ искъ, но вещественниятѣ доказателства, които иматъ сѫществено въ дѣлото значение, връщатъ се само тогава, когато пресѫдата стъпли въ законна сила.

652. Ако за вещитѣ, които сѫ добити чрезъ злодѣянието или престѫплението, предяви притязание нѣкое трето лице, то сѫдѣтъ предоставя на спорящитѣ се да се споразумѣятъ за правата си по граждански редъ.

653. Сѫдѣтъ опредѣля възнаграждение за сторенитѣ чрезъ злодѣянието или престѫплението вреди и загуби, възъ основание на сѫществуващите за това въ законитѣ постановения.

654. На оправданий подсѫдимъ се дозволява да иска възнаграждение за вредитѣ и загубитѣ, които му сѫ становали поради неоснователното му привличанье на сѫда.

655. Исканьето за това възнаграждение отъ частното лице, което не е претърпѣло отъ злодѣянието или престѫплението, за което то е обвинявало подсѫдимий, може да се иска отъ оправданий подсѫдимъ въ всѣкой случай.

656. Отъ лицето, което е възбудило сѫдебно пресъдваніе поради нанесенитѣ му вреди и загуби, искането за възнаграждение на оправданий подсѫдимъ само тогава се заявява, кога това лице е дѣйствуvalо недоброѣствено, като е искривявало обстоятелствата на происшествието, правяло лъжливи показания, или е подговаряло за това други лица, или пѣкъ е употребявало други незаконни или достоосѫдителни среѣства.

657. Оправданий подсѫдимъ се не лишава отъ правото да иска възнаграждение и отъ дѣлъностнитѣ лица, въ това число и отъ сѫдебниятѣ слѣдователъ и отъ прокурора, ако може да докаже, че тѣ сѫ дѣйствуvalи пристрастно, притѣснително, безъ законенъ поводъ или основание, или пѣкъ, въобще, недоброѣствено.

658. Означенитѣ въ горната статия искове се предявяватъ и произвождатъ по граждански редъ, който е постановенъ за исканията за възнаграждение за вреди и загуби, които сѫ причинени отъ распорежданіята на дѣлъностнитѣ лица.

659. Сѫдѣтъ не спира постановяваньето на пресѫдата, въ случай, че се види за необходимо да се съберйтъ допълнителни свѣдѣния, или да се произведе подробно пресъмѣтване за възнаграждението, което иска нѣкоя отъ странитѣ, но отлага разрѣшаваньето само на граждански искъ, като възлага производството по тоя предмѣтъ, въ присѫтствието на странитѣ, на единого отъ членовете си.

660. Слѣдъ извлѣчението изъ отговоритѣ на сѫдиите окончателното отъ постановенитѣ въпроси заключение, предсъдателъ, или о негово поръчване единъ отъ членовете на сѫда, излага писмено сѫщността на пресѫдата въ резолюция, която се подписва отъ всичките сѫдии, като се не исключаватъ и тия, които сѫ дали мнѣніе несъгласно съ по-многото гласове.

661. Да се подаватъ писмено особнитѣ мнѣнія, които сѫ заявени при постановяваньето на резолюцията, допуша се само преди подписваньето на сѫдебната пресѫда.

662. Въ резолюцията на сѫда се означаватъ:

- 1) годината, мѣсецътъ и числото, когато е ставало сѫдебното засѣданіе по дѣлото;
- 2) съставътъ на присѫтствието;
- 3) званието, името, презимето, прекорътъ и годинитѣ на подсѫдимий, а ако тѣ сѫ нѣколко, то на всѣкого отъ тѣхъ, и
- 4) сѫщността на пресѫдата.

663. Незабавно, слѣдъ подписваньето на резолюцията, сѫдиите се връщатъ въ стаята на засѣданіето, и предсъдателъ стоешкомъ провъзгласява сѫщността на пресѫдата.

664. Кога влѣзватъ сѫдиите, всичките лица, които се нахождатъ въ стаята на засѣданіето, ставатъ отъ мѣстата си и стоешкомъ изслушватъ сѫщността на пресѫдата.

665. По дѣло, което изисква продължителни съвѣща-

ния, дозволява се да се отложи постановяваньето на резо-

люцията до слѣдующий день, за което предсъдателъ на сѫда обявява велегласно.

666. Заедно съ провъзгласяваньето сѫщността на пресѫдата, предсъдателъ на сѫда назначава денътъ и часътъ, когато пресѫдата, въ окончателната си форма, ще се прочете при отворени врата на присѫтствието, и призовава участвуващите въ дѣлото да се явятъ въ това време въ сѫда.

667. Подробната пресѫда трѣбва да бѫде приготвена отъ единого изъ членовете на сѫда, по назначение отъ предсъдателя, не по-късно отъ двѣ седмици отъ дена, въ който е провъзгласена резолюцията.

668. Участвуващите въ дѣлото трѣбва да заявятъ: желаятъ ли тѣ, като имъ се обяви пресѫдата, да получатъ преписъ отъ нея.

669. Преписи отъ пресѫдата се даватъ: на подсѫдимий бесплатно, а на другите участвующи въ дѣлото лица за установената плата.

Забѣлѣжка. — Всичките заявления, отзиви и жалби по угловитѣ дѣла, както и самото производство по тия дѣла, се освобождаватъ отъ сѫдебни и гербови мита.

670. Пресѫдата се съставя за всѣко дѣло на особно. Тя се пише, по установленный образецъ, въ името на Негово Височество Князъ.

671. Въ пресѫдата, освѣнъ показаното въ резолюцията, се означаватъ:

1) предмѣтътъ на обвинението, които сѫ изложени въ обвинителниятѣ актъ или въ жалбата на частнито обвинителъ, и въ заключителнитѣ по сѫдебното слѣдствие прѣния;

2) съображеніето на обвинението, както отъ представенитѣ по дѣлото доказателства и улики, така и отъ законитѣ;

3) подобно изложение на сѫщността на пресѫдата, съгласно съ разума и смисъла на закона.

672. Ако отъ сѫда е постановено да се ходатайствува предъ Негово Височество Князъ за смягчаване наказанието на подсѫдимий, въ размѣръ който излѣзва изъ предѣлътъ на сѫдебната властъ (648 ст.), то въ пресѫдата се привожда уваженията за смягчаване участъта на подсѫдимий и мнѣнието на сѫда относително до мѣрката за предполагаемото смягчаване на наказанието.

673. Пресѫдата се подписва отъ всичките сѫдии, които сѫ участвували въ рѣшаваньето на дѣлото, и се приподписва отъ секретаря.

674. Неподписването на пресѫдата отъ единъ или даже и отъ двама сѫдии, поради отсѫтствието имъ болѣстта имъ или по други причини, не спира дѣлото въ понататшний му ходъ.

(Слѣдва)

Телеграмма.

Габрово, 13 ноември 1882 год.

Министру на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла.

По прозбата на ступанитѣ г-да Калпазанова и Цокева за счастливъ се считамъ да донеса до свѣдение на Ваше Превосходителство, че днес и утрѣ въ Габрово при най отлично работение тѣржественно се освѣтлява първата индустриална фабрика въ България за влагане и предение на вълна.

И. д. околийски началникъ И. Найденовъ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавъсъ“.)

Лондонъ, 1 декември. Morning-Post потвърдява, че г. Бисмаркъ вдѣхналъ на Италия идеята да оккупира Триполи.

Кairo, 1 декемвр. Извѣстията изъ Суданъ потвърдяватъ разбиванието на лъже-пророка.

Египетското правителство е съобщило на Араби и на другите заточеници, да се пригответъ да тръгнатъ слѣдъ 10 дена.

Берлинъ, 1 декемвр. Въ засъданието на Рейхстага, г. де Виндорп запита: какво следствие съюзний съвѣтъ мисли да даде на рѣшението на Рейхстага относително въспиранието закона върху упражнението непозволенитѣ черковни длѣжности.

Г. Ботишеръ отговори, че съюзний съвѣтъ отказва да приеме рѣшението, направено отъ Рейхстага. Правителството не може да се произнесе върху мотивите за това отказание предъ Рейхстагътъ.

Букурешть, 2 декемвр. Търговската борса се отвори вчера вечеръ.

Цариградъ, 2 декемвр. Савфетъ паша, предпослѣдният бивши министър на външнитѣ дѣла, получи голѣмата лента „Нишани Имтиазъ“.

Римъ, 2 декемвр. Вчера г. Гирсь, заминъ заедно съ фамилията си за Неаполъ и Палермо.

Утрѣ, г. Манцини ще представи въ камарата трактата за търговията и мореплаванието съ Белгия. Въ единъ отъ членовете на този трактатъ се казва, че въ случай на разногласие въ тълкуванието при прилаганието, контрактующитѣ се задължаватъ да прибѣгватъ къмъ рѣшението на една арбитрална комиссия.

Келнъ, 2 декемврий. „Келнската газета“ обнародва върху австро-германски съюзъ съобщения, на които за вѣрността този вѣстникъ гарантира, и споредъ, които съюза билъ сключенъ за пять години и слѣдователно щялъ да трае до 15 октомврий 1884 год. Този вѣстникъ прибавя: Този съюзъ билъ по тоя начинъ испитанъ и обѣщавалъ за бѫдѫщето на двѣтѣ империи гаранции за миръ здрави, щото може да се смѣта, че ще се продължи

Берлинъ, 2 декемвр. «Сѣверната германска газета» извѣстява, че Английското правителство насконо ще съобщи на силите, представлявани въ послѣдната конференция, предложения, които уздравяватъ международното покровителствуване Суезкий каналъ. Въ този случай ще бѫдѫтъ зети въ внимание и желанията на Холандия и Испания, които, по своите колониални владѣния, сѫ сѫщъ заинтересовани въ тоя въпросъ.

Рейхстага, отъ като изслушалъ единъ мемоаръ върху приложението закона противъ социалистите, отхвърлилъ предложението на социалистите депутати, които имало за цѣль да обяви, че указа, съ който се заповѣдва **малкото военно положение** въ Берлинъ, Хамбургъ и Лейпцигъ не е достаточнно мотивиранъ. — Прогресистите гласували за предложението, а депутатите отъ центра противъ това предложение.

Римъ, 2 декември. Агенцията „Стефани“ казва, че Англия насконо ще испроводи официални поканвания за конференцията, натоварена да разгледа въпросите кассающи се до плаванието по Дунава. Тази конференция щяла да се отвори, по всяка вѣроятностъ, презъ януари.

Бюратата на камарата назначиха, съ голѣмо болшинство, комисари всички благосклонни за Депретисовий проектъ, въ който е казано: „Всѣкой депутатъ, който е отказалъ да положи клѣтва, или който не е положилъ клѣтва въ продължение на двата мѣсечи, които слѣдватъ слѣдъ потвърдяванието избора му, лишава се отъ мандата си“.

Лондонъ, 3 декемвр. Вчера се разнесе Лондонска борса слухъ че въ Цариградъ избухнали смущения.

Предстоящето Лордъ-Дербиево влазянье въ кабинета се счита за знакъ на сближение между Франция и Англия.

Римъ, 3 декемвр. Г. Манцини представи въ камарата документите по Египетските работи.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 251.

Предсѣдателът на Върховният Кассационенъ Съдъ обявява за общо свѣдѣние, че въ вторникъ на 7 того декември въ 11 часа пр. п. въ публично засъдание ще се разгледва заявлението на гласните противъ избора въ представители за Обикновеното Народно Събрание по Софийский окръгъ.

София, 4 декември 1882 год.

Предсѣдателъ: П. Х. Стаматовъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 532.

По поводъ написаното въ в. „Български Гласъ“ отъ 20 ноемврий 1882 год. брой 89 за нѣкои небрѣжни отъ страна на градски докторъ отношения при прегледване месото и добитъците, предназначени за клане, въ Столицата, съгласно съ рапорта на градски докторъ Г. Петровича отъ 29 ноемврий 1882 год. подъ №. 211, се оказва че обвиненията, хвърлени върху градски докторъ, сѫ лишиени отъ всѣкакво основание.

Съгласно ст. 20, бѣлѣжка къмъ сѫщата ст. и ст. 21 отъ полицейските правила, никой нѣма право да коли добитъкъ безъ предварително разрѣшение на надлежният лѣкаръ. Постъпката на градски докторъ, че недопусналъ месото на закланата въ село свиня, да се продава, се отнася къмъ неговите обязанности, което е и протоколирано.

Предназначенни за клане добитъкъ се преглѣжда ежедневно отъ докторътъ, а не отъ нѣкого си Стефана.

Колкото за земание 50 лева глоба, градски докторъ нѣма никаква намѣса и не може да го напрази, защото не е нито сѫдебна, нито исполнителна власть.

София, 1 декемврий 1882 год.

Генералъ-Инспекторъ по санитарната часть

Лейбъ-Медикъ Д-ръ Гrimmъ.

За Секретарь: Д-ръ Золотовичъ.

Отъ Главното телегр. пощенско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 6700.

Главното управление на пощите и телеграфите има честь да обяви, че на 10-ти декември т. г. 12 часа плднѣ, въ помѣщението на това управление, въ София, ще стане търгъ съ тайни оферти за прѣнасянѣ пощата мѣжду Плѣвенъ — Рахово и Свищовъ — Бѣла, прѣзъ времето, въ което плуваньето на пароходите по Дунава, е преостановено съ слѣдующите условия:

I. За прѣнасянѣ пощата отъ Бѣла до Свищовъ и обратно наемателя ще има да постави по 3 коне съ една кола съ всичките имъ принадлежности въ Бѣла, Новъ-градъ и Свищовъ, и по 2 коне и една кола въ Плѣвенъ, Староселци и Рахово за прѣнасянѣто на пощата мѣжду Плѣвенъ — Рахово и обратно.

II. За всѣка кола наемателя ще съдѣржа по единъ ямщикъ (кучеръ).

III. Конетъ ще вървята 12 километра въ чаша по равнището и 7 километра въ чаша по стръмните и балкански мѣста.

IV. Дните и часовете за тръгванието и пристигването на пощите ще се опредѣлятъ отъ главното управление на пощите и телеграфите и ще бѫдѫтъ задължителни за наемателя.

Наемателя за прѣнасянѣ пощата между Плѣвенъ — Рахово и обратно се задължава да се споразумѣе съ притежателите на варки въ Староселци за прекарване пощата прѣзъ рѣката Искъръ, когато минуваньето по мостовете стане опасно или невъзможно.

Той се задължава тъй сѫщо, вслучай на нужда, и ако пътътъ между Плѣвенъ и Рахово бѫде непроходимъ по причина на рѣката да прѣнася пощата отъ Рахово до Вратца и обратно.

VI. Наемателя приема отъ телеграфо-пощенските станции въ затворени сумки всичката пощенска кореспонденция (проста, парична, посилочна и пр.), която му се предаде, и ще е отговоренъ за доставянето ѹ неповрѣдена и въ цѣлостъ въ станцията на назначенietо.

VII. Въ случай, че пощата закъсне повече отъ единъ часъ, безъ уважителни за това причини, пощонаемателя ще поддѣжи на глоба отъ 15 лева.

VIII. Желаещите да взематъ участие въ търгътъ ще вложятъ залогъ въ размѣръ на сто лева за единъ конь.

IX. Наемателя започва отъ 110 лева за единъ конь.

Залогътъ на лицето, връхъ което остане прѣнасянietо на пощата ще се задържи до когато трае силата на склонения му съ управлението контрактъ.

X. Наематъ се задължава да бѫде готовъ да започне пренасянето на пощите ѹ ѩомъ престане плуваньето на пароходите по Дунавътъ.

Разградски окр. упр. съвѣтъ.

ОВЯВЛЕНИЕ

№ 2036.

Разградски окръжен управ. съвѣтъ съ настоящето си обявява за знание на почитаемата публика, че се изважда на акционен търгъ за отдаване подъ наемъ следующите бежански имущества:

- 1) $8\frac{1}{2}$ дюлюма нива въ с. Спахаларъ;
- 2) една ливада 25 дюлюма въ Кривия;
- 3) едно лозе 2 лехи въ Разградъ (Гаргаджиъ);
- 4) една нива 3 дюлюма въ Разградъ (Нендамъ);
- 5) една нива 9 дюлюма въ Разградъ (Хендамъ);
- 6) едно лозе 1 леха въ Разградъ (Нови лозе);
- 7) едно лозе 1 леха въ Разградъ (Гол. Югъ), и
- 8) едно лозе 2 лехи въ Разградъ (Инемяряхъ).

Желающитѣ да наематъ тия имущества могѫтъ да дохождатъ въ окр. управ. съвѣтъ да наддаватъ, а възлаганието имъ ще се извърши на 17 декември 1882 г. следъ 24 часа се позволява развалинъ кааръ заде съ наддаване на сто петь. Срока на наемъ се счита отъ 1 януари 1883 година.

Разградъ 18 ноември 1882 година.

Предсѣдателъ: П. Гиргановъ.
За чл. секретаръ: Г. Петровъ.

1—(1601)—3

ОВЯВЛЕНИЕ

№ 2037.

Разградски окръжен управ. съвѣтъ съ настоящето си честь има да обяви за знание на почитаемата публика, че на 15 тек. декември ще се извърши търгъ за отдаване подъ наемъ за въ идущата 1883 година следующите правителствени имущества:

- 1) сто шестдесет дюлюма нива въ селото Димитрово;
- 2) единъ дюгенъ съ дамъ въ Разград. станция;
- 3) три воденици съ петдесет дюлюма ливади въ Димитрово;
- 4) Шиникъ росуматъ въ Разград. станция;
- 5) Шиникъ росуматъ въ Аишкларската станция, и
- 6) една ливада 78 дюлюма между селата: Хюсенче и Дреновицъ.

Желающитѣ г-да да наематъ тия имущества могѫтъ да се явяватъ за да конкуриратъ въ залата на съвѣта всѣки день, следъ възлаганието. Позволява се следъ 24 часа развалинъ кааръ заде съ наддаване на сто петь. Срока на наемъ се счита отъ отъ 1 януари 1883 година.

Разградъ 18 ноември 1882 година.

Предсѣдателъ: П. Гиргановъ.
За чл. секретаръ: Г. Петровъ.

1—(1602)—3

ОВЯВЛЕНИЕ

№ 2040.

Разградски окр. упр. съвѣтъ съ настоящето си честь има да обяви на почитаемата публика, че на 16-ти тек. ноември ще се извърши търгъ за отдаване подъ наемъ за въ идущата 1883 г. следующите вакуфски имущества:

- 1) $17\frac{1}{2}/30$ части воденица (латифъ) въ г. Разградъ;
- 2) една пекарна №. 204 въ Разградъ;
- 3) $\frac{1}{4}$ частъ дюгенъ №. 210 въ Разградъ;
- 4) единъ дюгенъ №. 205 въ Разградъ;
- 5) една воденица въ г. Разградъ;
- 6) $\frac{1}{4}$ частъ дюгенъ №. 206 въ Разградъ;
- 7) $\frac{12}{30}$ частъ воденица въ село Хюсенче;
- 8) единъ дюгенъ №. 480 въ Разградъ;
- 9) $\frac{1}{4}$ частъ дюгенъ №. 207 въ Разградъ;
- 10) $\frac{1}{4}$ частъ дюгенъ №. 208 въ г. Разградъ, и
- 11) $\frac{1}{4}$ частъ дюгенъ №. 209 въ Разградъ.

Желающитѣ г-да да наемятъ тия иму-

щества могѫтъ да се явяватъ въ съвѣта за да конкуриратъ всѣкий денъ следъ 24 часа отъ възлаганието позволява се разваление кааръ заде съ наддаване на сто петь. Срока на наемъ почнува отъ 1-и януари 1883 год.

Разградъ, 19 ноември 1882 година.

Предсѣдателъ: П. Гиргановъ.

За чл. секретаръ: Г. Петровъ.

1—(1603)—3

ОВЯВЛЕНИЕ

Съ настоящето се обявява на почитаемата публика, че въ гр. Търново се основа едно акционерно книжарско дружество „развитие“, цѣльта на което е, да снабдява училищата ни въобще съ най добри и евтини учебници, а тъй сѫщо и да обогатява Българската литература съ книги, имѣщи чисто научно съдържание; освѣнъ това дружеството ще издава единъ литературенъ и педагогически журнълъ.

Заради това, дружеството като приканва господа любителитѣ на Българското просвѣщение, моли ги да земятъ участие въ цѣльта му.

Ония господа, които желаятъ да се запишатъ акционери на дружеството, умоляватъ се да се обрнатъ направо къмъ него или къмъ агентинътъ му, г. Димитра Донева, който ще посѣти нѣкоя място въ България.

Настоятелството на дружеството счита за длъжностъ, да обяви на почитаемата публика, че всичкитѣ дружественни сумми сѫ гарантирани отъ кассиеринътъ му, а тъй сѫщо и всичкитѣ му книги (тефтери) и др. сѫ завѣрени отъ правителството.

Предсѣдателъ: К. Тулешковъ.

Дѣловодителъ: Г. Катабановъ.

Кассиеръ: Сав. Хр. Славчовъ.

1—(1598)—1

ОВЯВЛЕНИЕ.

№ 282.

Въ основание предписането на Министерството на Финансите отъ 7-и миналий септември т. г. подъ №. 21,452, Балчикската митница честь има да обяви за знание на публиката, че отъ 1-и идущий януари 1883 год. се открива митарственъ пунктъ въ града Каварна (Балчикска околия) подъ вѣдомството на сѫщата митница.

Балчикъ, 17 ноември 1882 год.

Управителъ: П. Наумовъ.

Писарь: Ив. Т. Коларовъ.

1—(1600)—3

ОВЯВЛЕНИЕ

№ 859.

Съ настоящето си Царибродското градско общинско управление, честь има да обяви за знание, че отъ 5-ти декември ще се почне отдаванието съ публиченъ търгъ въ прекупъ: право за кантара, аа колата, за касапницата и свиниетѣ.

Желающитѣ да наддаватъ за отъ 1-и януари 1883 год. до 31 декември сѫщата година, нѣка да се явяватъ въ помѣщението му презъ всичкитѣ работни часове.

Царибродъ, 30 ноември 1882 год.

Кметъ: Нако П. Даскаловъ.

Секретаръ: Г. Тишмановъ.

1—(1655)—3

ОВЯВЛЕНИЕ

№ 1006.

Севлиевскиятъ окръжен управителъ съвѣтъ съ настоящето си обявява че на 29 декември т. г. ще произведе въ канцеларията си търгъ за отдаване съ наддаване подъ наемъ за врѣме отъ 1-и идущий януари 1883 год. до 1-и януари 1884 год. воденицитѣ на находящитѣ се въ бѣгство турци отъ Севлиевската околия, именно, воденицитѣ на жителитѣ отъ с. Дебнево: на Бекташоолу състояща отъ $\frac{1}{8}$ отъ камъка, на Балева отъ $\frac{1}{2}$ камъкъ, на Челенклийката отъ $\frac{3}{4}$ отъ камъкъ, на селската отъ $\frac{1}{2}$ камъкъ, на Димова отъ $\frac{1}{2}$ ка-

мъкъ; воденицитѣ на жителитѣ отъ с. Агатово: на Салимъ Чаушъ отъ 1 камъкъ, на Мютишчилоу отъ 1 камъкъ, на Асанъ Чаушъ отъ 1 камъкъ; воденицитѣ на жителитѣ отъ с. Куршуна на: Хаджи Капуджи $\frac{3}{4}$ отъ камъкъ, на сѫщия отъ $\frac{1}{8}$ отъ три камъка; и воденициата на ж. отъ с. Калакастроvo Сафишъ Ханжъмъ Хасанова състояща отъ $\frac{1}{4}$ отъ камъкъ. Търгъ ще се почне въ 9 часа предъ обѣдъ и и ще се продължава непрекъснато до 3 часа послѣ обѣдъ.

Желающитѣ да наематъ горѣзначените воденици се умоляватъ да се явятъ въ врѣме на търга да наддаватъ.

Севлиево, 26 ноември 1882 год.
Предсѣдателъ: В. Владимировъ.
Членъ Секретаръ: Г. Кънчевъ.
1—(1659)—3

В. Търнов. град. общ. управление

ОВЯВЛЕНИЕ

№ 1300.

Обявява се за знанието на интересуващи се лица че, на 20, 21 и 22 декември т. г. ще се произведе, въ В. Търнов. град. общ. управление, наддавателъ търгъ, за даванието въ предприемъ градските доходи, и именно:
1) бариерно право, отъ влизналитѣ въ града товарени кола и добитъци; 2) правото да се тегли съ кантаря и мяри съ крината и 3) правото отъ клане добитъкъ, съ исключение добитъка, който ще се коле въ градската залхана.

Условията по които ще стане наддаванието, могѫтъ да се видятъ всѣки присъственъ денъ, въ канцеларията на това общинско управление.

Кметъ: П. Бояджиевъ.
Секретаръ: Д. Атанасовъ.
1—(1641)—3

ОВЯВЛЕНИЕ

№ 60.

Съ което се обявява, какъ на 15 идущий мѣсецъ декември въ помѣщението на Самоковското общенско управление ще се отдаватъ въ прекупъ, съ публиченъ акционенъ търгъ, за презъ време отъ 1-и януари 1883 год. до 1-и януари 1884 год. следующите сборове:

- 1) сбора мяркитѣ и теглилкитѣ (отъ канпарието).
- 2) сбора отъ право кланѣ добитъкъ (канпарасъ).
- 3) сбора отъ право продаване едъръ добитъкъ (интизапъ).
- 4) сбора отъ всѣки натов арен кола и конь които влизатъ въ града.

А на 20 сѫщиятъ мѣсецъ декември ще се отдаватъ подъ наемъ всичкитѣ обществени дукни и градската баня (хамама).
По подробните условия могѫтъ да се видятъ въ канцеларията на това управление отъ 1-и мѣсецъ декември всѣкой присъственъ денъ отъ 9 до 12 часа предъ обѣдъ, и отъ 2 д. 4 часа следъ обѣдъ.

Градското общин. управление си запазва правото да утвърди или не търга.

Обявява се за знание на интересуващи се. Самоковъ, 24 ноември 1882 год.
Кметъ: Хр. З. Зографски
Секретаръ: Маджаровъ.
1—(1624)—3

ОВЯВЛЕНИЕ

№ 588.

Управлението на Русенската митница, извѣстява за знание на интересуващи се, че на 21 декември 1882 година часътъ отъ 2 до 4 послѣ пладне, въ канцеларията на митницата ще се продаде публично 100 килограма барутъ за чупене камъни, конфискуванъ отъ Кара Ахмедъ Реизъ отъ г. Русе.

Русе, 26 ноември 1882 год.
Управителъ: А. Шишмановъ.
Секретаръ: С. Ж. Дацовъ.
1—(1661)—1

Софийски окр. упр. съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2942.

Софийски окръженъ управителъ съвѣтъ извѣстява интересуващите се, че на 10 идущий декември въ помѣщението на сѫщия съвѣтъ ще се произведе публиченъ търгъ, за отдаване на прѣприимачъ направата на 351 ката дрѣхи, за митарственниятъ стражари въ Княжеството, състоящи; отъ 351 парчета шинели, 340 мундира, 340 панталони, 331 пояси ремични и 345 калпаци съ трицвѣтна кокарда, по приетата вече форма.

Въ тия дрѣхи ще има деветъ ката за странни стражари, които ще иматъunter- офицерски, отличия; тѣ ще състоятъ въ широкъ срѣбренъ ширитъ по лицето на яката на мундира и два тѣсни ширита напрѣки погоните порамената на мундира. Първоначалната оцѣнка на единъ катъ, отъ единъ мундиръ, единъ панталони, единъ шинель, единъ ремиченъ поясъ и единъ калпакъ съ кокардата заедно се назначава 60 лева, отъ която оцѣнка ще почне малонаддаванието.

Желающите да прѣприематъ направата облеклото, трѣбва да вложатъ залогъ 1,000 лева, като въ денътъ на търга се явятъ заедно съ образци отъ материала си.

София, 24 ноември 1882 год.

Прѣсѣдателъ: С. П. Величковъ.

Секретарь: Г. В. Райновъ.

3—(1622)—3

Видински окр. упр. съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 683.

Видински окръженъ управителъ съвѣтъ съ настоящето си обявява за знание, че отъ днес до 20 ид. декември, освѣнъ въ недѣлните и празнични дни, въ канцеларията му ще се произвежда лицитационенъ търгъ за отдаванието въ аренда риболовството изъ Видинското окръжение презъ идущата 1883 год.

Г-да желающите да го зематъ въ аренда се умоляватъ да присѫтствуваатъ на 20 ид. декември при окончателни лицитационни търгъ.

Видинъ, 12 ноември 1882 год.

Прѣсѣдателъ: Е. Каменовъ.

Чл. Секретарь: З. Игнатовъ.

2—(1575)—3

Свищовски окр. упр. съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1985.

Свищовски окръжний съвѣтъ, обявява че на 15-и идущий декември ще отдае подъ наемъ на публиченъ търгъ „събиране правото което се взема при продажба на домашенъ едъръ добитъкъ въ Свищовски пазаръ за идущата 1883 год.“

Търгътъ ще се произведе въ залата на Свищовското общинско управление, като почне въ 2 часа сл. пл. и ще се сврши въ 4 часа слѣдъ пладне.

Желающите да наематъ събирането на поменжото право, умоляватъ се да се явятъ въ означеното време и място за наддаване.

Свищовъ, 23 ноември 1882 год.

Прѣсѣдателъ: Ив. Н. Халачовъ.

Чл. Секретарь: Божиновъ.

2—(1626)—2

Вратчански окр. упр. съвѣтъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2161.

Чрезъ което Вратчански окръженъ управителъ съвѣтъ честъ има да обяви на почитаемата

публика, че търгъ опредѣленъ за отдаване подъ наемъ бѣжанско-турските воденици отъ Ловчанска околия и селата отъ закритата Дърманска околия (сега Тетевенска и Луковитска) за 20-и того нестана; затова, сѫщиятъ търгъ се отлага да се извърши на 20-и тек. декемврий.

Желающите да наддаватъ могатъ да се явяватъ всѣкой денъ освѣнъ празничните дни въ канцеларията на съвѣта гдѣто да виждатъ условията по наеманието.

Плѣвенъ, 23 ноември 1882 година.
Предсѣдателъ: Мецовъ.
Чл. секретарь: А. Ц. Хитровъ.
1—(1660)—1

Отъ Софийски болн. съвѣтъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 545.

Приглашаватъ се роднините, които иматъ право за наследство да се явятъ отъ днес въ 6 мѣсеченъ срокъ съ законно свидѣтельство, за получаване имуществото, което е остало въ Софийската болница слѣдъ смъртта на тѣхните роднини и пр. слѣдъ 6 мѣсеченъ срокъ болничния съвѣтъ ще се распореди споредъ § 25 буква з) отъ болничния уставъ.

София, 19 ноември 1882 год.
Предсѣдателъ: Д-ръ Брадель.
За Секретарь: В. Чивдаровъ.

2—(1586)—3

Плѣвненски окр. упр. съвѣтъ.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

№ 120.

Извѣстява се за всеобщо знание, че заедно съ другите недвижими имоти на забѣгните турци отъ Плѣвненски окръгъ обнародвани въ брой 122-и на „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ 20 октомври съ обявление №. 2440, ще се отадатъ подъ наемъ съ аукционенъ търгъ една воденица съ 6 витла и единъ дюгенъ находящъ се въ района на с. Лѣтница.

Предсѣдателъ: Мецовъ.
Членъ-секретарь: Хитровъ.

1—(1658)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2958.

Съ което се извѣстява, че на 20-и тек. мѣсяцъ декемврий, ще се отадатъ на аукционенъ търгъ подъ наемъ за идущата 1883 год. бѣжанско-турските воденици въ селата на Плѣвненски окръгъ въ старите му грации — дюгените, кѫщите и градините находящи се въ г. Ловечъ и околността му и вакуфските въ г. Плѣвенъ дюгени.

Търгътъ по наеманието водениците и вакуфските дюгени, ще се произведе въ присѫтствието на съвѣта, а пакъ търгътъ по наеманието дюгени, кѫщите и градините въ помѣщението на Ловчанска град. общ. управление отъ нарочно съставената за тая цѣль комиссия.

Подробностите на условията, интересуващи се могатъ да прочитатъ всѣкой присѫтствиенъ денъ въ канцеларията на съвѣта и Ловчанското град. общ. управление.

Плѣвенъ, 8 октомври 1882 година.
Предсѣдателъ: Мецовъ.

Чл. секретарь: Димитровъ.

1—(1585)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3150.

Плѣвненски окр. упр. съвѣтъ честъ има да обяви на почитаемата

ДЪРЖАВНА ПЕЧАТНИЦА ВЪ СОФИЯ.

публика, че търгъ опредѣленъ за отдаване подъ наемъ бѣжанско-турските воденици отъ Ловчанска околия и селата отъ закритата Дърманска околия (сега Тетевенска и Луковитска) за 20-и того нестана; затова, сѫщиятъ търгъ се отлага да се извърши на 20-и тек. декемврий.

Желающите да наддаватъ могатъ да се явяватъ всѣкой денъ освѣнъ празничните дни въ канцеларията на съвѣта гдѣто да виждатъ условията по наеманието.

Плѣвенъ, 23 ноември 1882 година.
Предсѣдателъ: Мецовъ.
Чл. секретарь: А. Ц. Хитровъ.

1—(1660)—1

Излѣзе изъ печать:

Учебникъ

по

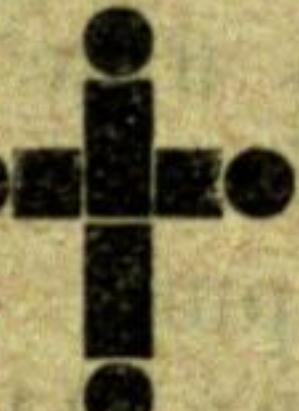
БЪЛГАРСКАТА СТЕНОГРАФИЯ

за самоучение и училища.

отъ

ПРОФ. А. БЕЗЕНИШЕКЪ.

Получава се по 1 рубла при съчинителя въ София и въ книжарниците на Хр. Г. Даонвъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Командуващият на Софийското Артилерийско отдѣление приглашава роднините на умрѣлия подпоручикъ Минчевъ, да се явятъ въ г. София за получаванието на неговото останало имущество, на което за право на получаванието, трѣбва да иматъ нуждните свидѣтелства.

2—(1638)—3

Напомняване

Предъ видъ на истичанието финансата 1882 година и свръшването четвъртото течение на „Държавенъ Вѣстникъ“ най учтиво се умоляватъ всички сѫдебни учреждения и лица, да се постараятъ до края на годината да представятъ въ Администрацията ковчежнически квитанции за издѣлжението на всички дължими на администрацията отъ сѫщите за публикации недоплатени въ казначействата или не оправдани въ администрацията сумми, съ представление на отпускателите срѣдъкъ състоявшето се вече издѣлжение оригинални квитанции.

Сѫщо се умоляватъ и ония отъ административните учреждения, чрезъ които се испроваждатъ листовете отъ „Държавенъ Вѣстникъ“ да побързатъ за старите сметки по абонаментството да представятъ ковчежнически квитанции за издѣлжението на не доиздѣлжните още абонаменти, гдѣто има такива.

Отъ Администрацията.